

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: M. Š.**, bytem „X“, proti **žalovanému: M i n i s t e r s t v u p r á c e a s o c i á l n í c h v ě c í**, se sídlem v Praze 2, ul. Na Poříčním právu č. p. 376/1, PSČ 120 00, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 9. 7. 2010, č. j. 1593/SZ/2010-4, JID: 101574/2010/KUUK,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně u Krajského soudu v Ústí nad Labem podala dne 9. 9. 2010 prostřednictvím datové schránky žalobu proti rozhodnutí původně žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 9. 7. 2010, č. j. 1593/SZ/2010-5, JID: 101576/2010/KUUK, přičemž tuto žalobu posléze podáním doručeným soudem opět prostřednictvím datové schránky dne 21. 9. 2010 rozšířila ještě mj. o žalobu směřující proti rozhodnutí původního žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 9. 7. 2010, č. j. 1593/SZ/2010-4, JID: 101574/2010/KUUK, kterou soud usnesením ze dne 28. 3. 2013, č. j. 78 Ad 12/2010 – 61, vyloučil k samostatnému projednání pod předmětnou sp. zn. 78 Ad 7/2013.

Soudní řízení pod sp. zn. 78 Ad 7/2013 je tak vedeno o žalobě podané dne 21. 9. 2010 vůči rozhodnutí původního žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 9. 7. 2010, č. j. 1593/SZ/2010-4, JID: 101574/2010/KUUK, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Litvínov ze dne 23. 4. 2010, č. j. 40893/2010/LTV, jímž nebyl žalobkyni přiznán příspěvek na živobytí.

V návaznosti na shora uvedené skutečnosti soud poznamenává, že v průběhu soudního řízení vedeného podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) počínaje dnem 1. 1. 2012 podle čl. VIII. bod 10 zákona č. 366/2011 Sb. přešla pravomoc z původního žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje na Ministerstvo práce a sociálních věcí k rozhodování o dávkách státní sociální podpory a dávek

pomoci v hmotné nouzi. V dalším řízení počínaje dnem 1. 1. 2012 je tak nově v projednávané věci podle ust. § 69 s. ř. s. bez dalšího žalovaným Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Předmětná žaloba tedy směřovala proti rozhodnutí správního orgánu, na což dopadá právní úprava upravená v ust. § 65 a násl. s. ř. s. V této souvislosti je ale třeba uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. pak platí, že **žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení** nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaná zaslala dne 15. 4. 2013 písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedla, že žalobou napadené rozhodnutí, tj. rozhodnutí původního žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 9. 7. 2010, č. j. 1593/SZ/2010-4, JID: 101574/2010/KUUK, bylo žalobkyni doručeno dne 15. 7. 2010 do jí užívané datové schránky, pod ID zprávy: 19540235, a proto toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 7. 2010. Na podporu tohoto tvrzení žalovaný k písemnému vyjádření k žalobě přiložil kopii výtisku doručanky ze systému datových schránek k datové zprávě ID: 19540235, k čemuž dodal, že žalobou napadené rozhodnutí je součástí kompletní spisové dokumentace, která byla soudu předložena ke sp. zn. 78 Ad 12/2010.

Z dokladů předložených soudu žalovaným ke sp. zn. 78 Ad 7/2013 a potažmo ke sp. zn. 78 Ad 12/2010 soud přitom prokazatelně zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí, tj. rozhodnutí původního žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 9. 7. 2010, č. j. 1593/SZ/2010-4, JID: 101574/2010/KUUK, bylo žalobkyni řádně doručeno prostřednictvím systému datových schránek do jí užívané datové schránky dne 15. 7. 2010, jak vyplývá z výtisku doručanky ze systému datových schránek k datové zprávě ID: 19540235, jenž ostatně i sama žalobkyně soudu zaslala spolu s písemností ze dne 21. 9. 2010, která obsahovala mj. žalobu proti předmětnému rozhodnutí a kopii tohoto rozhodnutí. Tento den je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byla tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí středa **15. 7. 2010** a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila ve středu **15. 9. 2010**.

Předmětná žaloba, jak již bylo poznamenáno shora, ovšem byla podána prostřednictvím systému datových schránek **až dne 21. 9. 2010**. Z právě uvedeného je tak zřejmé, že lhůta k včasnému podání žaloby vůči rozhodnutí původního žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 9. 7. 2010, č. j. 1593/SZ/2010-4, JID: 101574/2010/KUUK, nebyla zachována, když žaloba nebyla v poslední den lhůty předána soudu nebo jemu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. nezbylo soudu nic jiného než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tuto žalobu pro opožděnost odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 25. dubna 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová